

இடம் பற்றி சில படங்கள் பற்றி...

1 (Today/ Reza Mirkarimi)

இந்தப் படம் ஒரு டாக்சி பிரைவரின் ஏறத்தாழ ஒரு நாள் பயணத்தை மூன் வதைத்து கதை சொல்கிறது .அவரின் மூகம் இறுக்கமாக இருக்கிறது .ஒருபுறம் வழக்கறிஞர் அந்த வண்டியில் பயணம் செய்யும் காட்சியுடன் படம் ஆரம்பிக்கிறது. சாப்பாட்டு நேரம் என்பதால் வண்டியை ஒரு இடத்திற்கு மலே கொண்டு செல்ல இயலாது என்று அந்த வழக்கறிஞரை இறக்கிவிட்டு விடுகிறார் .அவரின் கடுமையான போக்கு வழக்கறிஞர்க்கு அதிர்ச்சி தருகிறது . பின்னால் அந்த வண்டியில் ஏறும் ஒரு கர்ப்பிணி பெண் ஒரு மருத்துவமனையைக் குத் தன்னைக் கொண்டு செல்ல கேட்கிறாள் .பல இடங்களில் அலாந்து அந்த மருத்துவமனையைக் கண்டுபிடிக்கும் போது உள்ளே தனியாளாக தான் செல்வதை விரும்பவில்லை என்று கட்டகத்தை தாங்கலாக அவளை விட்டுச் செல்லும்படி அந்த கர்ப்பிணிப்பெண் கேட்கிறாள் . அவரும் அப்படியே செய்கிறார் . உள்ளே சென்ற பின்பு அவள் குறித்த விவரங்களை விண்ணப்பத்தில் பிரதி செய்து தருமாறு மருத்துவமனையில் கேட்கிறார்கள் அவரும் மூயல்கிறார் . ஆனால் அவள் அங்கு அனுமதிக்கப்படாது .அவளுக்கு தேவையான பொருட்களையும் வாங்கி வந்து தருகிறார் . இடையில் ஒரு சிறு பயணம் அமைகிறது. அதை மூடித்து விட்டு மறுபடியும் மருத்துவமனையைக் கு வந்து அந்தப் பெண் ரத்தப் போக காலும் பிரசவம் வலியாலும் அலறுவதை பார்க்கிறார் . மருத்துவ சிகிச்சை சார்ந்த விண்ணப்பங்களில் அவர் கையெழுத்து இடுகிறார் . அவரின் அதிகம் பசோத தன்மையும் ஒருவகை அலட்சியத் தன்மையைக் காட்டும் மூகமும் மருத்துவமனையில் இருப்பவர்களுக்கு எரிச்சலூட்டுகிறது .ஆனால் ஒரு மருத்துவர் டாக்ஸி பிரைவர் எந்த வகையிலும் அந்தப் பெண்ணைக் கு உறவு அல்லாதவர் என்பதை தெரிந்து கொள்கிறார் . அவள் அறையை சிகிச்சைக் காக்க கொண்டு செல்லப் படுகிறாள் .குழந்தை பிறந்த பின் அவள் இறந்துபோகிறாள் அந்த குழந்தையை அவர் திரட்டாத தனமாக எடுத்துக் கொண்டு அந்த குழந்தை சம்பந்தமான கோப்பையும் எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பி விடுகிறார் .அவ்வப்போது அவரின் குடும்பத்துடன் தொடர்பு கொண்டபடி இருக்கிறார் .

அந்த டாக்சி பிரைவர் காலில் ஏதோ வரைவலை இருப்பதை காட்டுவதற்காக மூங்கலால் தட்டித் தடவிக் கொண்டு இருக்கிறார் அவ்வப்போது .மூன்பு அந்த பகுதியில் இருந்த ஒரு பெரிய மருத்துவமனை பற்றிய குறிப்புகளும் வசனத்தில் வருகின்றன .போரில் அந்த மருத்துவமனை சிதைக்கப்பட்டிருக்கிறது .பலர் தங்கள் உடலுறுப்புகளை சிதைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாகி விட்டது .அதுவும் தெரியவருகிறது .அவரை அடையாளம் கண்டு கொள்ளும் ஒரு மருத்துவர் அவரின் அறையில் அவரின் பெண் குழந்தையை ஓவியம் தீட்டச் சொல்லியும் கொஞ்சம் விளையாட சொல்லியும் நேரத்தை கழிக்க வகைக்கிறார் . அந்த மருத்துவர் ஒரு பெண் ஆவார் . அந்த குழந்தையுடன் இவர் இடையில் பசேவதும் அந்தக் குழந்தை ஓவியம் வரைவதற்கான ஊக்கம் செய்வதும் பிறகு தப்பிப் போகிறபோது அதை சரியாக தப்பிப் பண்ணுவது என்று செய்வதை பெண் மருத்துவரும் கவனிக்கிறார் , அவர்க்கு குழந்தை இல்லாது என்பது ஒரிடத்தில் ஒரு வரி வசனம் ஆக வந்து போகிறது . இறந்து போன பெண்ணின் பிணத்தை பார்க்க மருத்து குழந்தையை நன்கு கவனிக்கிறார் . அது சம்பந்தமான கோப்புகளில் கையெழுத்து இட மறுக்கிறார் ஆனால் மறமைக் வழியாக அந்த குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு போகிறார் . அந்தப் பெண் மருத்துவரும் அதை பார்க்கும் கொண்டு தான் இருக்கிறார் .

பேரறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்கள் 'வாழ்க்கை சித்திரங்கள்' இதில் காணக்கிடைக்கின்றன. அந்த கர்ப்பிணி பண்ணின் வாழ்க்கை கறுத்த பலவற்றோடு சித்திரங்களும் உருவாகின்றன. அவள் அறவாசலில் சிதைந்த உயிரும் அகலிய பிரிவு உடனடி அருகில் உட்கார்ந்து உரையாடும் காட்சி மிக அற்புதமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமையாத இரங்கலும் மருந்துமனம். எதிரில் இரங்கலும் கழந்தகைகளின் படங்கள். அதில் ஏதாவது ஒரு கழந்தகையின் அழகு தனக்குப் பிறக்கப்படுகிறதும் கழந்தகைக்கு இரங்கலும் என்று உரையாடும் ..பல்வற்று நுணுக்கமான விஷயங்கள் பற்றி அவர்கள் பகிர்ந்து கொள்வது என்பது அந்த காட்சி அமைப்பாகும். ஆனால் அதுமட்டுமல்லாமல் அகலிய பிரிவு மிகக் குறைவாகவே பேசுகிறார். ஒரே வார்த்தைகள் மட்டும். இந்த படம் ஒருவகையில் அகலிய பிரிவு மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும் பேரறிஞர் அண்ணாதுரை அவரும் வற்று வகையில் பாதிப்புக்குண்டான கர்ப்பிணி பண்ணும் பற்றிய சித்திரங்கள் மூலமையடைகிறது. ஈரானிய சமீகம், பேரறிஞர் அண்ணாதுரை அவர்களின் பல்வற்று நுணுக்கமான கட்டுரைகளை இந்த படம் கொண்டிருக்கிறது

2.ஐந்தாயிர ஆண்டுகள் காலமாக தமிழ் மொழி கிடைக்காத நிலை! (The Painting Pool/ Maziar Miri)

ஒரு கழந்தகையின் மையமாக கொண்ட சிறந்த படம் இது. அவனின் பெற்றோர்கள் ஒருவருடைய மனநலம் குன்றியவர்கள் போல பேசும் உடல் மொழியிலும் நடத்தையிலும் தன்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு மருந்து தயாரிக் கும் நிறுவனத்தில் வேலை செய்பவர்கள் தினந்தோறும் அந்தப் பையனைப் பள்ளிக் கும் அனுப்புகிற ஆயத்தங்களில் தாமதமாகி நிறுவன வண்டியைப் பிடிக்க ஓடும்பவர்கள். அந்தப் பையனின் வறுமையும் மகிழ்ச்சியும் அவர்களின் உணர்வுகளாக இரங்கலும் உருவாகிறது. அவனைப் பொத்திப் பொத்தி வளர்க்கிறார்கள். அவனின் ஆறுதல்க்கு மாடியில் இரங்கலும் புறக்கனங்களும் வீட்டில் இரங்கலும் சட்டிக்கொடுக்கலும் ஓதுதுச்சுவாக இரங்கலும் உருவாகின்றன. ஒரு நாள் வளையில சில கிறப்போது பலவற்று ராட்டினங்களில் அவன் ஆட ஆசைபடுகிறான். சுற்ற ஆசைபடுகிறான் ஆனால் பெற்றோர் சற்றுப் பயந்து அவனை வீட்டிற்கு அழைத்து வர அவன் முரண்டு பிடிக்கிறான். எல்லாவற்றையும ஒதுக்கி உதகைக்கிறான். அவன் அவ்வப்போது பேசும் சித்திரங்களின் தன்மையை உள்வாங்கிக்கொண்டு அவன் அம்மா போட்ட ஓவியப் பத்தகத்தை அவன் கீழ்த்து நாசமாகக்கிறான். இது அப்பாவை பாதித்து அறந்தது விடுகிறது.

அடுத்த நாள் பள்ளிக் கும் போகும் அவன் அவனின் வகுப்பாசிரியை வீட்டிற்குப் பாடம் பிக்க சில கிறான். அங்கயே தங்கி விடுகிறான். அவனின் பெற்றோர்கள் பயந்துபோய் தங்கள் இயலாமையை எண்ணியும் மிகவும் வறுமையுடையவர்கள். அவனின் இரங்கலும் அங்கு என்பது அவர்களைப் பொறுத்தவரை உறுத்தல் செய்கிறது. இந்த சமயத்தில் அந்த மருந்துக் கம்பனியில் வேலை இழப்பும் நடக்கிறது. அவன் அப்பா உணவுப் பொருள் போன்ற பீட்டி விநியோகிக் கும் ஒரு இடத்தில் வேலைக்குச் சேர்கிறார். அவருக்கு இரட்டைக் கரவாகனம் ஓட்ட சரியாகத் தெரியாது என்பதை சொல்லாமல் அது அப்படி இரந்து தால் தான் வேலைக் கிடைக்கும் என்பதால் பொய் சொல்லி ஒரு இரட்டைக் கரவாகனத்தை பல இடங்களில் தள்ளியபடி ஓடி அந்த பீட்டி விநியோகம் செய்கிறார். அவர் கால்களில் புண்கள் வடித்ததுச் சிரமப்படும் துக்குிறது. உடம்பும் சிரமப்படும் துக்குிறது. ஆசிரியை வீட்டில் இரங்கலும் தன் மகனைப் பார்க்கப் போகிறார்கள்

